

Turkoty

Grupa VI

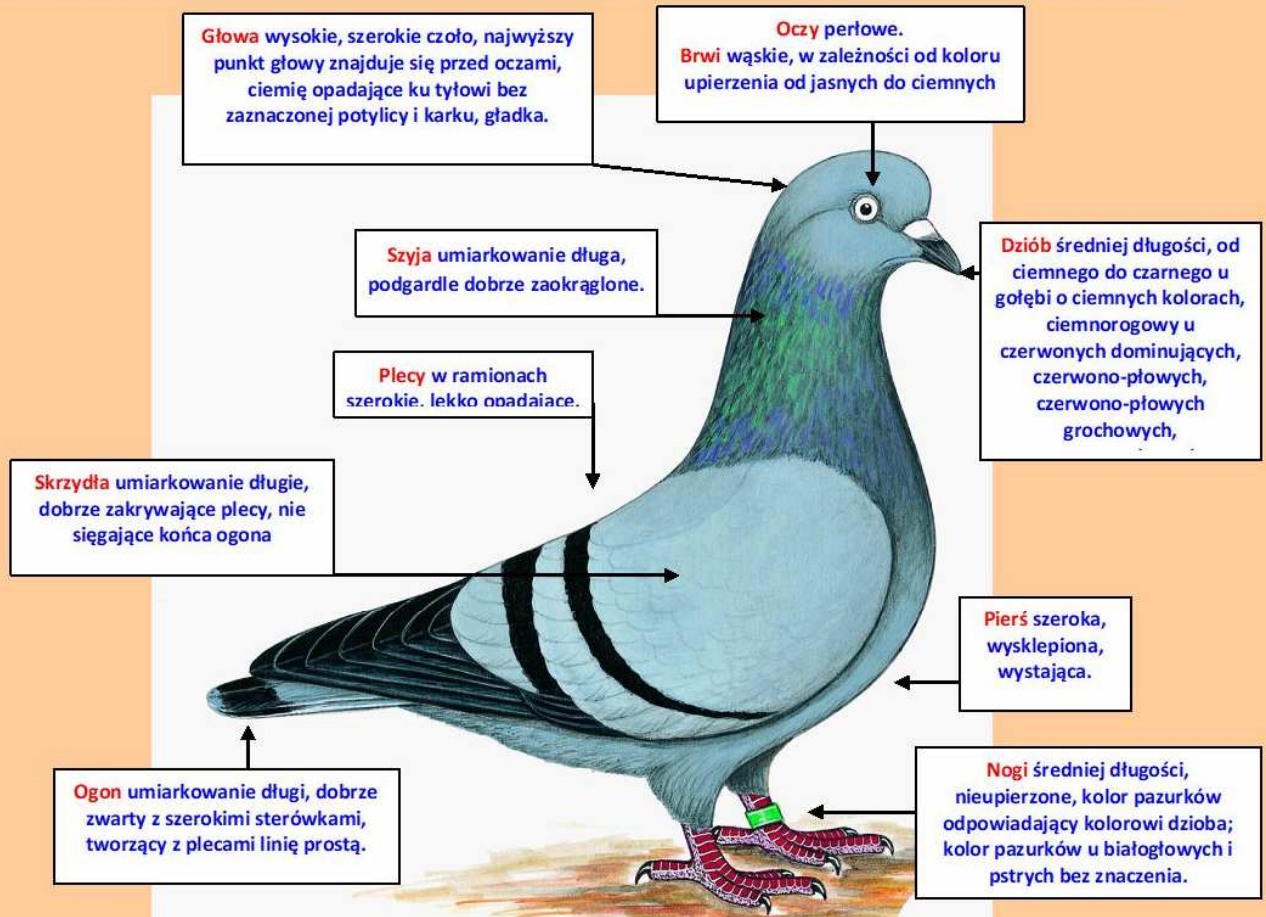

Przygotował: Karol Jasienica

Turkot altenburski (EE 513)

N: Altenburger Trommeltaube, F: Tambour d'Altenbourg, A: Altenburg Trumpeter

Pochodzenie: Hodowany od początku XVIII wieku na terenie Saksonii i Turyngii, głównie w okolicy Altenburga (Niemcy).
Charakterystyka ogólna: Silny gołąb typu polnego, o prawie poziomej postawie, głowie z wysokim czołem, gładkonogi, długotrwanie i wyraźnie turkoczący.

Upierzenie: dobrze rozwinięte, gładko przylegające.
Rodzaje kolorów: Czarny, biały, czerwony, żółty, czerwony dominujący, żółty dominujący, niebieski z czarnymi pasami lub bez pasów, niebieskopłowy z ciemnymi pasami lub bez pasów, czerwonopłowy, żółtopłowy jasnogłowy (erbsgelb – głowa w kolorze dojrzałego grochu), mączny z pasami, skowronkowy, andaluzyjski, niebieski grochowy, niebieskopłowy grochowy, czerwonopłowy grochowy, żółtopłowy grochowy, niebieski oszroniony, niebiesko-płowy oszroniony, czerwonopłowy oszroniony, żółtopłowy oszroniony; białopasiaste i biało łuskowate w kolorze jasnoniebieskim, niebieskim i niebiesko-płowym; pstrogłowe z lub bez róży na skrzydłach w kolorze czarnym, niebieskim, czerwonym i żółtym; tygrysie i pstre w kolorze czarnym, niebieskim, czerwonym i żółtym; biało-głowe i mnichy w kolorze czarnym, czerwonym, żółtym, niebieskim z czarnymi pasami lub bez pasów; niebieskim i niebieskopłowym z białymi pasami i biało łuskowate, jasnoniebieskim z białymi pasami lub biało łuskowate, niebieskopłowym z ciemnymi pasami lub bez pasów, niebiesko-płowym grochowe, czerwono-płowym, jasno żółtogłowe (erbsgelb) w kolorze żółtopłowym; niebieski grochowy, czerwonopłowym grochowy, żółtopłowym

Kolory i rysunek:

Wszystkie kolory nasycone i czyste, andaluzyjskie mają czarnoniebieską głowę, szyję, pierś i brzuch, jak również ogon, ale w nieco jaśniejszym kolorze, każde pióro na jaśniejszych tarczach skrzydeł ma czarne oblamowanie, ciemne lotki, niewielka ilość rdzawego koloru jest dopuszczalna. Niebieskie i płowe czyste, nieokopcone i zachmurzone; pasy czyste, nie za szerokie, nie łączące się za sobą i nie zachodzące na siebie. Grochowe z możliwie równomiernym i wyraźnym rysunkiem grochowości na skrzydłach, czerwopłowe grochowe i żółtopłowe grochowe mają odpowiednio czerwone lub intensywny żółty kolor głowy, szyi, piersi i rysunek grochowości. Czerwone dominujące i żółte dominujące mają głowę, szyję, pierś, jak również tarcze skrzydeł w kolorze odpowiednio czerwonym i żółtym, kolor brzucha więcej lub mniej rozjaśniony, lotki i ogon jasne z lub bez pigmentacji koloru podstawowego; mączne z pasami, skowronkowe z piersią w kolorze ochry, który nie sięga wysoko na szyję i nie zbyt nisko na dolną część piersi; żółtopłowe jasnogłowe (erbsgelb) mają nasycony żółty kolor szyi, piersi i pasów, jasny kolor głowy, ogona i lotek, u samic dopuszczalny jest ciemniejszy kolor głowy i lekko szary odcień w upierzeniu brzucha; czerwono płowe odpowiednio. Szymle mają mniej lub więcej pojedynczych białych piór, jakby pokrytych szronem osadzonym na kolorowych piórach, niebieskie oszronione i niebieskopłowe oszronione są z ciemnymi pasami, lotkami i pasem na ogonie, czerwone oszronione i żółte oszronione z czerwonymi względnie żółtymi pasami i jaśniejszymi lotkami i ogonem. Białe pasy i białe łuski przy niebieskich z wąskim, czarnym a przy niebieskopłowych z wąskim, ciemnym oblamowaniem. Lotki i pas na ogonie czarne względnie ciemne. Jasnyniebieskie mają rozjaśniony niebieski kolor upierzenia z białymi pasami lub białymi łuskami bez oblamowania jak również rozjaśniony kolor lotek i ogona (gen opal dominujący). Dozwolone jest delikatne oblamowanie pasów i trochę ciemniejszy kolor u samic. Pstroglowe upierzenie głowy mają przeplatane białymi piórami, a jeśli na tarczach skrzydeł występują różę to powinny mieć 5 – 10 białych piór. Tygrysy mają kolorowe lotki i ogon, pierś jednolicie kolorowa lub z białymi piórami, pozostałe upierzenie jest z białym i kolorowym równomiernym rysunkiem.

Plamiste mają równomiernie rozłożony rysunek (bez większych plam), lotki i ogon nie są ani całkiem kolorowe ani całkowicie białe. Gołębie, które mają tylko kilka białych, względnie kolorowych piór, nie są uważane ani za tygrysy ani za plamiste. U białołowych linia rysunku głowy przebiega około 1 cm poniżej oka, od 7 do 10 lotek I rzędu jest białych, upierzenie brzucha i podudzi możliwie kolorowe, mnichy mają jeszcze ponadto biały ogon z piórami okrywowymi i klinem.

Duże wady:

Za wąska lub za mała budowa ciała, za wysoka sylwetka; wąska, płaska lub okrągła głowa, uwydatniona potylicza i kark, za krótki dziób, za dużo czerwieni w tęczęwce, czerwona lub zbyt szeroka brew, odkryte plecy, upierzone nogi, białe plecy, pokazujący się trzeci pas, nieczysty i nierównomierny kolor; rdzawy kolor lotek, pasów lub łusek; krótkie lub przerwane pasy; u gołębi z białymi pasami lub białymi łuskami w kolorze niebieskim i niebieskopłowym brakujące lub bardzo słabe oblamowanie pasów względnie łusek, widoczna na zewnątrz sitowatość lotek; u jasnyniebieskich zbyt zachmurzony lub ciemny kolor włącznie z lotkami i ogonem, marmurkowy kolor głowy, bardzo fioletowy kolor szyi zwłaszcza u samców, wyraźne oblamowanie pasów względnie łusek; u białołowych i mnichów: wadliwa linia rysunku głowy, więcej niż 2 białe lotki różnicy; inne silne braki w kolorach i rysunkach.

Dane do oceny:

Wygląd ogólny – budowa ciała – postawa – głowa – oczy – barwa i rysunek.

Obrączka
numer 8
VI – 2015

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot angielski (EE 508)

N: Englische Trommetaube, F: Tambour Anglaise, A: English Trumpeter

Pochodzenie: USA, wyhodowany z różnych ras turkotów.

Charakterystyka ogólna: Średniej wielkości, mocny, szeroki, przysadzisty gołąb, najszerszy w ramionach, głęboko osadzony, z poziomą postawą, mocno upierzonymi łapcami, zaokrągloną koronką i szpiczastym czubkiem na czole, skierowanym do przodu.

Oczy pomarańczowoczerwone, ciemne u białych, mnychów i białogłowych tygrysów i plamistych (z decydowanie przeważającą białych piór nad kolorowymi). **Brwi** wąskie, jasne, szare u czarnych, niebieskich i płowych.

Głowa szeroka, mocna, stosunkowo płaska, patrząc z góry w kształcie klina, z szeroką, pełną, wyraźnie widoczną z przodu, doskonale zaokrągloną, sięgającą do uszu koronką z rozetami na wysokości oczu i wąski nad brodawkami, o zwartym zakończeniu sterzący do przodu goździk, który jest dobrze podparty od dołu i z boków przez sprężyste piórka.

Dziób średniej długości, mocny, przedłużenie linii dzioba przechodzi przez oko; od jasnego do czarnego, odpowiednio do koloru upierzenia: **woskówki** małe i biało przypudrowane.

Plecy szerokie, płaskie, opadające.

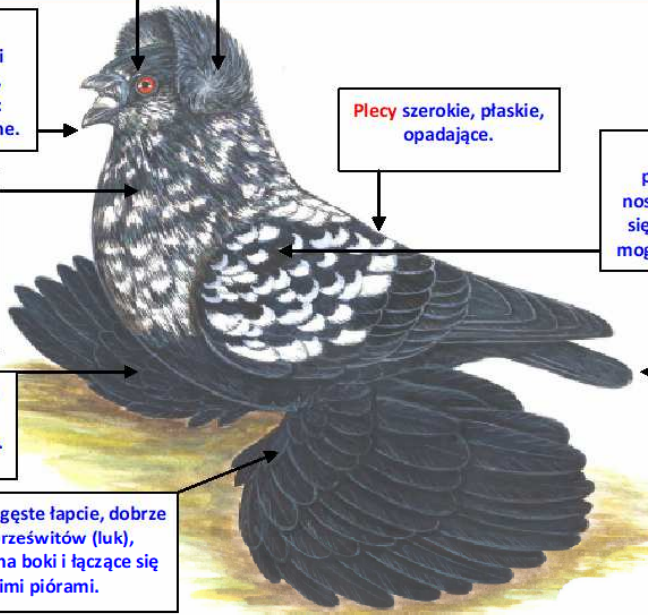
Skrzydła krótkie, przylegające do ciała, noszone na ogonie ale nie sięgające jego końca, nie mogą się krzyżować z sobą.

Szyja krótka i mocna, lekko zwężająca się ku górze, podgardle zaokrąglone, tylna część lekko wygięta do tyłu, z obfitą grzywą, pomiędzy grzywą a koronką nie występuje wyraźny przedziałek.

Pierś szeroka i wystająca, głęboko osadzona, upierzenie piersi zakrywające skrzydła w ramionach.

Ogon wąski, stosunkowo krótki, tworzący z plecami jedną linię, nie

Nogi krótkie, szeroko rozstawione, gęste łapcie, dobrze zbudowane, zaokrąglone, bez prześwitów (luk), upierzenie nóg szeroko odstające na boki i łączące się ze stosunkowo długimi sępiami piórami.

Upierzenie: obfite, ściśle przylegające.

Rodzaje kolorów: Czarny, biały, czerwony, żółty, kawowy (dun), lawendowy, migdałowy,

Kolory i rysunek: Czarny: intensywnie czarny i pokryty intensywnym, zielonym połyskiem żuczka. Pomarańczowe oczy z szarymi brwiami i czarnym dziobem. Biały: czysto biały. Dziób i brwi w kolorze cielistym. Czerwony: (recesywny), intensywny, czysty i połyskujący. Oczy pomarańczowe, dziób jasnorogowy i brwi w kolorze cielistym. Żółty: (rozcieńczony czerwony pigment, recesywny) Intensywny kolor złocistożółty. Oczy pomarańczowe, brwi w kolorze cielistym, dziób w kolorze jasnorogowym. Kawowy (dun): (niebieski pigment rozcieńczony) kolor powinien być bogaty, równomierny, w odcieniu brązowawostalowej szarości. Oczy pomarańczowe, brwi koloru cielistego, dziób jasnorogowy.

Lawendowy: (popielatoczerwony pigment); intensywny, czysty, równomiernie rozłożony, ale pióra na szyi nieco ciemniejsze. Kolor lotek i ogona nieco jaśniejszy. Oczy pomarańczowe, brwi szare, dziób ciemnorogowy. **Uwaga!** Inne kolory jednolite są możliwe, lecz oceniane powinny być w grupie AOC (Any Other Color). **Migdałowy:** (czynnik migdałowy zmienia lub modyfikuje kolor, do którego jest wprowadzany, powodując pojawienie się plamek różnych kolorów na piórach na całej części ptaka (wielobarwny). W lotkach i ogonie występują kombinacje trzech kolorów: intensywnie rdzawożółty, czarny i biały, każdy z nich wyraźnie oddzielony kolorystycznie na każdym piórze. Oczy powinny być pomarańczowe, brwi cieliste, a dziób jasnorogowy. **Tygrysi i plamisty:** dowolne rozmieszczenie białych i kolorowych piór, bez ustalonego wzoru. Powinna pojawić się taka sama liczba piór zabarwionych do białych, w 50% do 50%, jednak u tygrysich przynajmniej 7 lotek skrajnych oraz sterówki powinny być kolorowe. Plamiste na barwnym tle podstawowym mają możliwie rozproszony (bez większych obszarów) biały rysunek; ogon, lotki i łapcie muszą wykazywać możliwie równomierne rozmieszczenie białych i kolorowych piór. Gołębie, które mają tylko kilka białych albo kolorowych piór, nie zaliczamy do plamistych. **Mniśi:** Biała jest głowa, ogon, łapcie i lotki, pozostałe upierzenie jest kolorowe.

Duże wady:

Wąskie, zbyt długie ciało, zbyt szczupła szyja, zbyt wyprostowana postawa, za wysoka lub za głęboka sylwetka, zbyt płaska lub za wysoko noszona pierś, odsłonięte ramiona, za długie, szerokie lub opuszczony ogon, luźne ułożenie upierzenia ogona, zbyt wąska, słabo upierzona lub głęboko osadzona koronka, wadliwe lub niekompletne rozety na różnych wysokościach, wyraźny przedziałek pomiędzy grzywą a koronką, braki (luki) w upierzeniu nóg, brakujące upierzenie pomiędzy łapcami, duże błędy w kolorze i rysunku.

Dane do oceny:

Wygląd ogólny – kształt ciała i postawa – sylwetka – struktura upierzenia głowy – upierzenie nóg – kolor i rysunek – kolor oczu i brwi.

Obrączka numer 12
VI – 2011

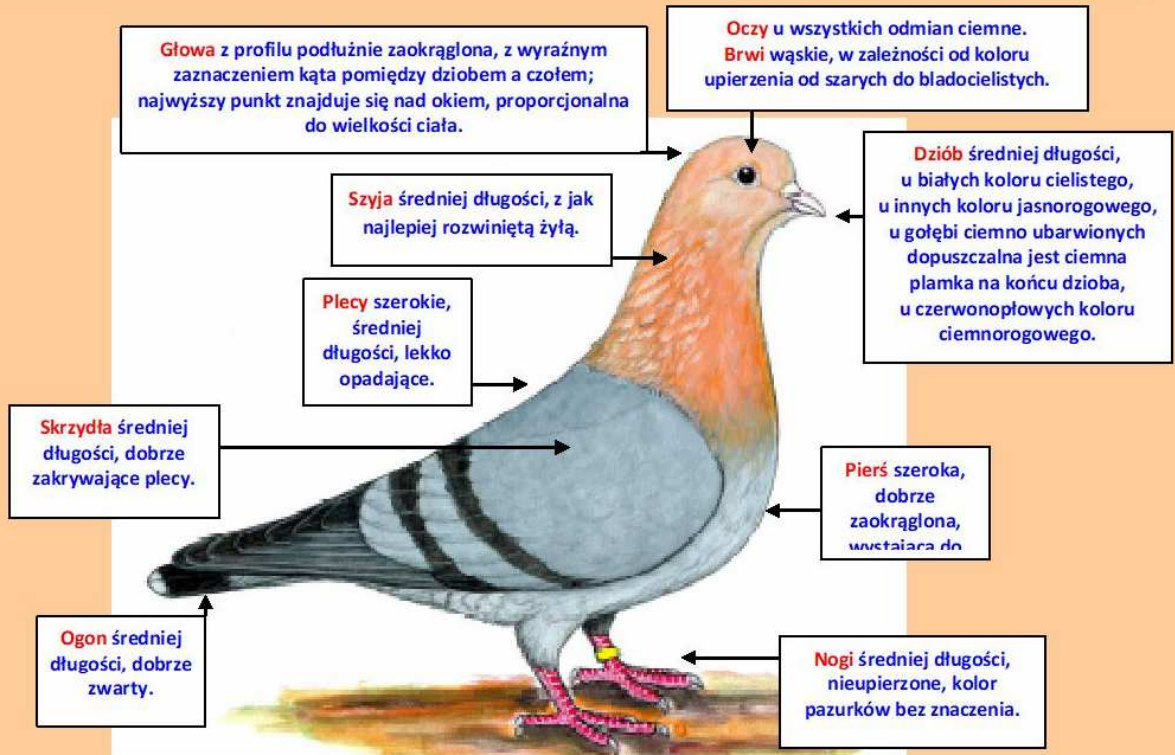
Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot arabski (EE 514)

N: Arabische Trommeltaube, F: Tambour d'Arabie, A: Arabian Trumpeter

Pochodzenie: Arabia.

Charakterystyka ogólna: Stosunkowo mały, o zwartej budowie gołąb, z prawie poziomą postawą, o bardzo żywym temperamencie, również bardzo łagodny i ufny; o osobliwie brzmiącym turkoczącym głosie, który nie występuje u żadnej innej rasy gołębi.

Upierzenie: gładkie, dobrze przylegające.

Rodzaje kolorów: Biały, czarny, kawowy, niebieski z czarnymi pasami, niebieski grochowy, czerwony atlasowy, żółty atlasowy, czerwony dominujący, żółty dominujący, czerwono- i czarnopłowy z pasami, żółtopłowy z pasami, szeki w kolorze czarnym, kawowy, niebieskim z czarnymi pasami, niebieskim grochowym, czerwonym dominującym i żółtym dominującym.

Kolory i rysunek: Jednokolorowe w czystych kolorach, niebieskie od jasnoniebieskiego do ciemnoniebieskiego; czerwone atlasowe mają czerwony kolor szyi i górnej części piersi, a szaro-niebieskie zachmurzone tarcze skrzydeł z ciemnymi pasami (dopuszczalny czerwony nalot), jak również czerwone stosiny lotek I rzędu i ciemny pas na ogonie. Kolor głowy u czerwonych atlasowych może być nieco jaśniejszy od koloru szyi. Żółte atlasowe mają żółty kolor szyi i górnej części piersi a szaroniebieskie zachmurzone tarcze skrzydeł z ciemnymi pasami (dopuszczalny żółtawy nalot), jak również żółte stosiny lotek I rzędu i ciemny pas na ogonie. Kolor głowy u żółtych atlasowych może być nieco jaśniejszy od koloru szyi. Czerwone atlasowe i żółte atlasowe mają niebieskoszary kolor upierzenia dolnej części piersi, brzucha, klina i ogona, na sterówkach ogona występuje ciemny pas. Plamiste z możliwie równomiernie podzielonym kolorowym rysunkiem. Gołębie z kilkoma białymi lub kolorowymi piórami nie są zaliczane do plamistych.

Duże wady:

Bardzo płochliwy, gruba, długa lub wąska budowa ciała, gruba lub kanciasta głowa, spłaszczona głowa, końska szyja, brak kąta pomiędzy dziobem a czołem, grube lub czerwone brwi, czarny dziób, mocno pochylony dziób, struktura upierzenia głowy, zbyt luźne upierzenie, całkowity brak żyły, opuszczone skrzydła, słabo zakryte plecy, duże odchylenia w rysunku u plamistych.

Dane do oceny:

Ogólne wrażenie – usposobienie – budowa ciała – postawa – sylwetka – głowa – żyła – oczy – dziób – kolor i rysunek. W miarę możliwości należy ptaki doprowadzić do wydania głosu, aby w ten sposób można było stwierdzić jakość najważniejszej cechy – turkoczący głos.

Obrączka
numer 7
VI – 2017

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot bernburski (EE 504)

N: Bernburger Trommeltaube, F: Tambour de Bernbourg, A: Bernburg Trumpeter

Pochodzenie: Powstał z turkotów dwuczubych oraz z gołębi barwnych o mnisim rysunku. Znany był już pod koniec XVIII wieku w Saksonii-Anhalt. W późniejszych czasach był hodowany i uszlachetniany szczególnie w Bernburgu (Niemcy), od niego przyjęła się nazwa w 1885 roku.

Charakterystyka ogólna: Duży, silny, głęboko osadzony, bogato upierzony gołąb z prawie poziomą postawą. Wyraźna jest

Głowa mocna, szeroka, z prosto stojącą, możliwie wysoką, bogato upierzoną, szeroką koroną z bocznymi rozetami lub bez nich; pożądanym jest podział piór pomiędzy koroną a piórami szyi; goździk bogato upierzony, owalnego kształtu, możliwie ze wszystkich stron zamknięty, jego większa przednia część przykrywa woskówki; wymagana jest podbudowa goździka, celem zapewnienia gołębiowi dobrej widoczności.

Oczy ciemne.
Brwi wąskie i jasne.

Szyja krótka, gruba, podgardle pełne.

Dziób średniej długości, jasny.

Plecy szerokie, lekko opadające.

Skrzydła mocne i szerokie, nie sięgające końca ogona, dobrze przykrywające plecy.

Pierś głęboko osadzona, szeroka i wystająca.

Ogon długi z szerokimi sterówkami.

Nogi krótkie, długie i gęste łapcie, bez prześwitów, upierzenie nóg szeroko odstające na boki i łączące się z sępiymi piórami.

Upierzenie: przylegające.

Rodzaje kolorów: Czarny, czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami, niebieski grochowy.

Kolory i rysunek: Kolor czarny, czerwony i żółty intensywne, niebieskie w standardowym odcieniu, nieokopcony albo zachmurzony. Pasy czyste i nie łączące się ze sobą. Grochowe z możliwie równomierną i wyraźną grochowatością.

Rysunek mnicha: biała jest głowa do około 1 cm poniżej oczu, od 7 do 10 lotek I rzędu, łapcie i ogon z piórami pokrywowymi i klinem. Kolorowe są: szyja, pierś, brzuch, plecy, tarcze skrzydeł i w miarę możliwości także sępie pióra.

Duże wady:

Słaba budowa ciała, zbyt wyprostowana postawa, za wysoka sylwetka, krzywy, rozdzielony lub słabo upierzony goździk, ograniczający widoczność, obwisły, sterzący goździk; zbyt wąska, krzywa, za głęboko osadzona lub niepełna koronka, bardzo wyraźne rozety, za krótkie łapcie lub braki (luki) w ich upierzeniu nóg, wadliwe upierzenie pomiędzy palcami, niedostatecznie zakryte plecy, czerwona brew, plamisty dziób, matowy kolor upierzenia, dużo białych piór na brzuchu lub plecach, mniej niż 7 i więcej niż 10 białych lotek, większa różnica niż 2 lotki białe w skrzydłach.

Dane do oceny:

Wygląd ogólny – budowa ciała – postawa – sylwetka – struktura upierzenia głowy – upierzenie nóg – kolor i rysunek – kolor oczu – kolor dzioba.

Obrączka
numer 12
VI – 2002

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot bucharski (EE 501)

N: Bucharische Trommeltaube, F: Tambour de Boukharie, A: Bokhara Trumpeter

Pochodzenie: Przepuszczalnie powstał w Persji i Bucharze. Sprowadzony do Niemiec w 1872 roku, może nawet wcześniej.
Charakterystyka ogólna: Przysadzisty, mocny, bardzo głęboko osadzony, bogato upierzony gołąb z poziomą postawą, luźną zaokrągloną koroną, obfitą rozetą, z łapcami.

Głowa mocna, płaska i szeroka z bardzo szeroką bogato upierzoną i luźną, zaokrągloną koronką, w tylnej części szyi tworzy bujną grzywę; Bujnie rozwinięty, okrągły goździk, przykrywający czoło, górną część głowy i dziób aż do jego samego końca, za goździkiem jest całkowicie zamknięta wysoka koronka; Dla prawidłowej budowy rozety oraz celem zapewnienia gołębiowi widoczności, wymagana jest podbudowa, składająca się z niewielkich piórek, skierowanych do góry.

Oczy perłowe, u białych i plamistych z jasną głową ciemne, ale należy dążyć do koloru perłowego.
Brwi powinny być zgodne z kolorem upierzenia.
 (Oczy widoczne tylko z boku)

Skrzydła stosunkowo długie i szerokie, lotki sięgają końca ogona i luźno na nim

Ogon szerokie sterówki, przynajmniej tak długie jak najdłuższe lotki.

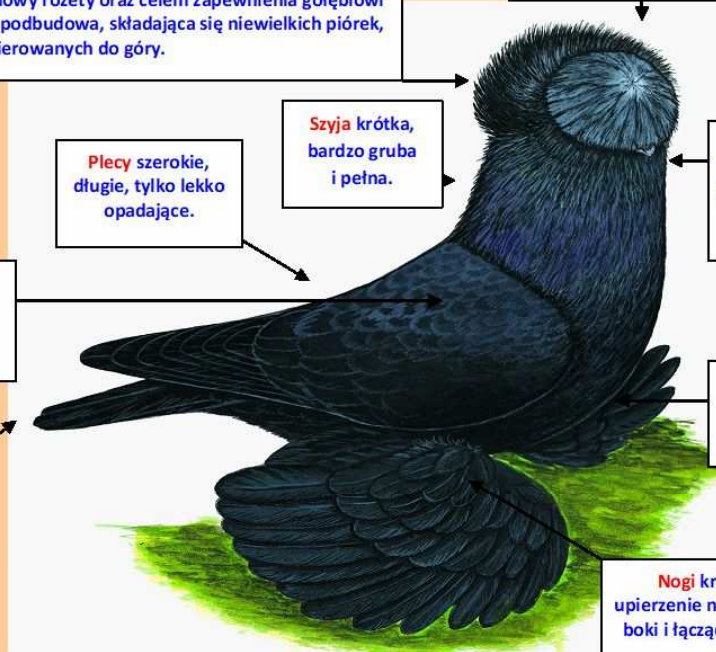
Pleczy szerokie, długie, tylko lekko opadające.

Szyja krótka, bardzo gruba i pełna.

Dziób średniej długości, mocny, w zależności od barwy upierzenia od jasnego do czarnego, pożądany jest kolor jasnorogowy.
 (z przodu prawie niewidoczny)

Pierś bardzo głęboko noszona, szeroka, dobrze wysklepiona.

Nogi krótkie, gęste łapce, upierzenie nóg szeroko odstające na boki i łączące się z sępiami piórami.

Upierzenie: bujne, długie, szerokie, luźne, ale gładkie.

Rodzaje kolorów: Biały, czarny, andaluzyjski, czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami lub bez pasów, niebieski grochowy; tygrysie i plamiste w kolorze czarnym, czerwonym i żółtym, pstrogłowe.

Kolory i rysunek: U jednokolorowych pożądany jest możliwie czysty, równomierny i nasycony kolor. Andaluzyjskie mają czarnoniebieską głowę, szyję, pierś i brzuch, jak również ogon ale w nieco jaśniejszym kolorze, każde pióro na jaśniejszej tarczy skrzydła ma czarne oblamowanie, lotki ciemne, niewielka ilość rdzawego koloru jest dopuszczalna. Pstrogłowe mają nasycony kolor czarny, barwne upierzenie głowy przeplatane jest białymi piórami, jeśli występuje z różą na skrzydłach, to na ramieniu kilka (5-10) białych piórek. Tygrysie mają kolorowe lotki i ogon, ponadto równomiernie rozmieszczone białe pióra na podstawowym kolorze. plamiste mają możliwie równomiernie rozmieszczone białe partie piór na podstawowym kolorze, dozwolone całkowicie białe lotki, ogon i łapcie.

Duże wady:

Wąska, słaba budowa ciała, wyprostowana postawa, wysoka sylwetka; słaby, obwisły lub prześwitujący, ograniczający widoczność goździk; słabo upierzona, mocno wisząca koronka; słabe upierzenie nóg, wadliwe upierzenie pomiędzy palcami, duże błędy w kolorze i rysunku.

Dane do oceny:

Wygląd ogólny – budowa ciała – postawa – sylwetka – struktura upierzenia głowy – upierzenie nóg – kolor oczu – kolor i rysunek.

Obrączka
numer 12
VI – 2013

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot czeski (EE 516)

N: Böhmische Trommeltauben, F: Tambur de Bohême, A: Bohemian Trumpeter

Pochodzenie: Średniej wielkości, mocny turkot, o niskiej postawie, szerokiej, podniesionej i nieco wysuniętej do przodu piersi.
Charakterystyka ogólna: Na przełomie XIX i XX wieku zostały sprowadzone z Rosji do Niemiec i Czech turkoty dwuczube z łapcami. W Czechach wyhodowano z nich turkota czeskiego.

Oczy w zależności od barwy upierzenia od pomarańczowych do czerwonych. **Brwi** wąskie, od szarych do szaroczarnych u gołębi o ciemnym ubarwieniu, u czerwonych i żółtych o żywej czerwieni, u czerwonołpów, żółtopłów i niebieskopłów jasnoróżowe.

Głowa łagodnie zaokrąglona, o niezbyt wysokim czole, szeroka, z goździkiem, przykrywającym czoło, woskówki i 2/3 dzioba oraz z muszlowatą koronką, sięgającą od ucha do ucha, bez rozet.

Szyja szeroka u podstawy, krótka, podgardle dobrze zaokrąglone.

Dziób średniej długości, relatywnie słaby, gołębie czarne, kawowe (dun) i niebieskie mają dziób ciemny, czerwonołpów, żółtopłów jasnoróżowy, koloru rogowego mają gołębie brązowe, khaki, niebieskopłowe, czerwonołpów, żółtopłowe; woskówki delikatne, białe

Plecy szerokie, stosunkowo krótkie, łagodnie opadające i tworzące z ogonem jedną linię.

Skrzydła silne, krótkie, o szerokich lotkach, spoczywające na ogonie, nie krzyżujące się i dobrze przykrywające plecy.

Pierś szeroka, nieco podniesiona i wysunięta do przodu.

Ogon średniej długości, zwarty.

Nogi krótkie, z dobrze rozwiniętymi łapcami i piórami sępiimi. pióra w łapcach nie mniejsze niż 10 cm, tworzą dwa półkola.

Upierzenie: bogate i przylegające.

Rodzaje kolorów: Białe, czarne, kawowe (dun), brązowe, khaki, czerwony recesywny i żółty recesywny.

Kolory i rysunek: Kolory czyste i odpowiednio lśniące. Jednobarwne w powyższych kolorach. Z pasami, bez pasów i grochow: niebieskie, niebieskopłowe, czerwonołpów i żółtopłowe. Białopasiaste: w powyższych kolorach.

Łuskowate: czarne, niebieskie, niebieskopłowe, czerwone recesywne, żółte recesywne. U niebieskich oblamowanie piór szaroczarne, u niebieskopłowych ciemnkawowe. Tygrysie: niebieskie, niebieskopłowe, czerwonołpów i żółtopłowe. Mogą być ciemne lub jasne. U obu odmian pierś, dolna część korpusu, klin, ogon, łapcie, sępie pióra oraz lotki kolorowe, pozostałe części upierzenia na kolorowym tle białe pojedyncze piórka. Ciemne tygrysie mają białe piórka tylko na głowie i tarczach skrzydeł, jasne dodatkowo na górnej części szyi i więcej białych piór na tarczach. Rzadko występują tygrysie z całkowicie białymi tarczami. Plamiste: niebieskie, niebieskopłowe, czerwonołpów i żółtopłowe. Białe skupiska piór występują na całym upierzeniu, z wyjątkiem ogona. Białotarczowe: niebieskie, niebieskopłowe, czerwonołpów i żółtopłowe. Tarcze skrzydeł są białe

Duże wady:

Nietypowa budowa, wąska, zbyt podniesiona i długa figura, długie nogi, długie i krzyżujące się lotki, mało sprężyste upierzenie, rozety, mocno rozwinięta grzywa, za krótkie i słabe łapcie, słabo i krzywo ukształtowana koronka, długi i szeroki ogon, duże wady w kolorze i rysunku, perlowa tęczówka, inna, aniżeli ciemna u białych. **Małe wady:** Mało widoczne powyższe wady.

Dane do oceny:

Wygląd ogólny – korpus – upierzenie i łapcie – kolor i rysunek – oczy i dziób.

Obrączka
numer 12
VI – 2008

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot drezdeński (EE 505)

N: Dresdner Trommeltaube, F: Tambour de Dresie, A: Dresden Trumpeter

Pochodzenie: Saksonia, okolice Drezna (Niemcy).

Charakterystyka ogólna: Mocny, bogato upierzony gołąb z prawie poziomą postawą, wyraźną strukturą upierzenia głowy, białymi tarczami na skrzydłach, dobrze zbudowane łapcie i sępie pióra są wyraźnie widoczne.

Oczy koloru pomarańczowego u czarnych, nieco jaśniejsza tęczówka u czerwonych i żółtych. **Brwi** wąskie, ciemne u czarnych, jasne u czerwonych i żółtych

Głowa nie tak mocna jak u turkotów niemieckich dwuczubych; bogato upierzona, wysoko stojąca, szeroka, nie za silnie przylegająca do głowy koronka, z obustronnymi rozetami, goździk bogato upierzony, owalnego kształtu, możliwie ze wszystkich stron zamknięty; większa przednia część goździka zakrywa woskówki; wymagana jest podbudowa goździka, w celu zapewnienia gołębiowi widoczności.

Dziób średniej długości, czarny u czarnych, jasnorogowy u czerwonych, jasny u żółtych.

Szyja krótka i gruba, podgardle pełne.

Plecy szerokie i długie, lekko opadające.

Pierś głęboko noszona, szeroka i wystająca

Skrzydła szerokie, nie osiągające końca ogona, dobrze przykrywające plecy.

Nogi krótkie, gęste łapcie bez prześwitów, dobrze zbudowane i zaokrąglone łapcie skierowane na boki i łączące się z sępiymi piórami.

Ogon: długi, z szerokimi sterówkami

Upierzenie: dobrze rozwinięte, szerokie, nie za luźne.

Rodzaje kolorów: Czerwony, żółty i czarny.

Kolory i rysunek: Kolor podstawowy możliwie nasycony i równomierny. Tarcze skrzydeł są białe, wraz z lotkami II rzędu, przynajmniej od III lotki tego rzędu, pozostałe upierzenie jest kolorowe. Dopuszczalne nie za długie białe plecy.

Duże wady:

Słaba, wąska budowa ciała, zbyt wyprostowana postawa, za wąska sylwetka; zbyt wąska, krzywa, zbyt głęboko osadzona lub prześwitująca koronka; krzywy, zbyt krótki lub słabo upierzony goździk, ograniczający widoczność, wiszący lub sterzący goździk; całkowicie ciemny kolor dzioba u czerwonych i żółtych, odkryte plecy, zbyt krótkie lub prześwitujące upierzenie nóg, wadliwe upierzenie pomiędzy palcami, niebieski nalot w barwie upierzenia, białe lotki I rzędu, nieczysta lub zbyt krótka biała tarcza skrzydeł (dużo kolorowych piór na tarczach skrzydeł), dużo białych piór na wymaganych kolorowych częściach upierzenia.

Dane do oceny:

Wgląd ogólny – budowa ciała i postawa – sylwetka – kolor i rysunek – struktura upierzenia głowy – upierzenie nóg (łapcie) – kolor oczu i dzioba.

Obrączka
numer 12
VI – 2002

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot frankoński (EE 512)

N: Fränkische Trommeltaube; F: Tambour de frankonie, A: Franconian Trumpeter

Pochodzenie: Górna Frankonia i graniczne obszary Turyngii (Niemcy).
Charakterystyka ogólna: Gołąb o silnym korpusie, mocnej szyi, głęboko osadzony, z lekko opadającą postawą, gładkonogi, z gęsto upierzoną koronką i goździkiem.

Głowa silna, szeroka i płaska, ze stosunkowo płaskim czołem; koronka gęsto upierzona, szeroka, prosto stojąca, bez luk, bez bocznych rozet, pióra w tylnej części koronki także dobrze zwarte, wymagany podział piór pomiędzy koronką a upierzeniem tylnej części szyi, pióra na przedniej części koronki utrzymywane w pionie przez pióra na ciemieniu (koronka nie jest pusta, w rodzaju koronki muszelkowej); goździk bogato upierzony, o owalnym kształcie, możliwie ze wszystkich stron zamknięty, spoczywający na przedniej części dzioba, zakrywający dobrze woskówki; wymagana podbudowa, w celu zapewnienia gołębiowi dobrej widoczności.

Oczy u białych, żółtopłowych jasnogłowych, sercanych i siodłatych ciemne, u pozostałych odmian barwnych koloru pomarańczowego. **Brwi** wąskie, w zależności od koloru upierzenia głowy od jasnych do ciemnoszarych.

Szyja krótka i silna.

Plecy szerokie, lekko opadające.

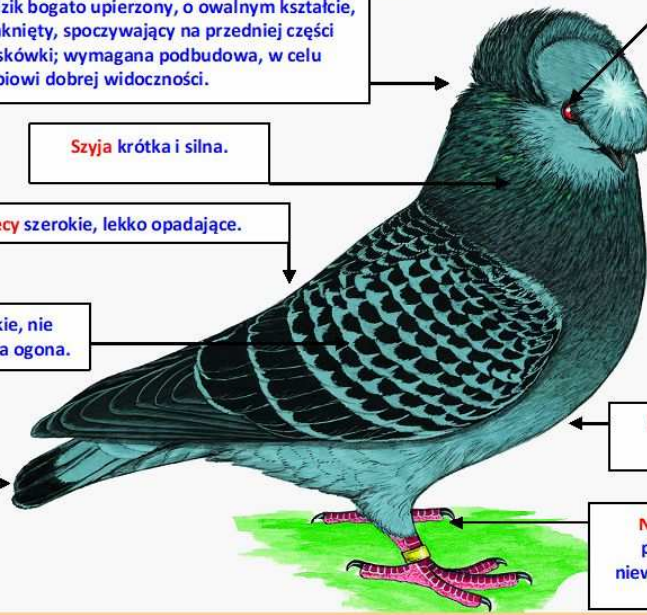
Skrzydła mocne i szerokie, nie sięgające całkowicie końca ogona.

Ogon z szerokimi sterówkami, lekko opadający i tworzący z plecami jedną linię.

Dziób średniej długości, od ciemnego do czarnego u gołębi ciemnych, rogowy u mącznych, skowronkowych, niebieskopłowych i niebieskopłowych grochowych; jasny u gołębi o jasnym upierzeniu, sercanych i siodłatych. U czerwonych dopuszcza się małą muszkę na końcu dzioba. U ciemno upierzonych sercanych i siodłatych dopuszcza się ciemno

Pierś szeroka i wystająca.

Nogi dosyć krótkie, poduzia możliwie niewidoczne, nogi i palce nieumierzone

Upierzenie: dobrze rozwinięte, przylegające, ale nie za bardzo sprężyste.

Rodzaje kolorów: Biały, czarny, czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami lub bez, niebieski grochowy, niebieskopłowy z ciemnymi pasami lub bez, czerwonopłowy, żółtopłowy, niebieskopłowy grochowy, czerwonopłowy grochowy, żółtopłowy grochowy, mączny z ciemnymi pasami lub bez, skowronkowy, żółtopłowy jasnogłowy (Erbsgelbe = w kolorze dojrzałego, żółtego grochu), niebieski oszroniony z czarnymi pasami; **pstrogłowe** w kolorze czarnym, czerwonym, żółtym, niebieskim, z różą na skrzydłach lub bez; **tygrysie** i **plamiste** w kolorze czarnym, czerwonym, żółtym i niebieskim, białotarczowe w kolorze czarnym, czerwonym i żółtym, sercane i siodłate w kolorze czarnym, niebieskim, czerwonym, żółtym, niebieskim grochowym, mącznym i niebieskopłowym grochowym.

Kolory i rysunek: Kolor czarny, czerwony i żółty nasycone i błyszczące; niebieskie, płowe i mączne czyste, nieokopcone i zachmurzone; pasy czyste, nie za szerokie, nie łączące się z sobą i nie zachodzące na siebie. Grochowe i skowronkowe z możliwie równomiernym i ostrym rysunkiem na skrzydłach, mączne i skowronkowe z pierśią w kolorze ochry, który rozciąga się ku górze i w kierunku brzucha. Żółtopłowe jasnogłowe mają lśniący żółtopłowy kolor szyi, piersi i pasów. Biel głowy delikatnie przechodzi w upierzenie szyi. Tarcze skrzydeł, brzuch, plecy i ogon są w kolorze kości słoniowej.

U samic dopuszczalny jest lekko szary odcień na piersi i brzuchu. **Pstrogłowe** mają upierzenie głowy przeplatane białymi piórami, jeśli występuje z różą, to musi posiadać kilka pojedynczych (5-10) białych piór na skrzydłach w okolicy stawu łokciowego. U **tygrysich** siedem lotek I rzędu i ogon są kolorowe, pierś jest w kolorze lub może występować z rysunkiem tygrysim. **Plamiste** na białym tle podstawowym mają możliwie równomiernie rozłożony barwny rysunek (nie za duże obszary); lotki i ogon mogą być całkowicie białe. Gołębie, które mają tylko kilka białych, względnie kolorowych piór, nie są uważane ani za tygrysie, ani za plamiste. U białotarczowych dopuszczalne są nie za długie białe plecy, tarcze skrzydeł są białe, mają przynajmniej siedem zewnętrznych lotek I rzędu i pozostałe upierzenie kolorowe, u gołębi młodych dopuszcza się nieco kolorowych piór na tarczach skrzydeł.

U sercanych kolorowe są: koronka, tylna część szyi, ramiona, pierś, ogon z piórami pokrywy ogonowej i klinem, policzki poniżej oczu; białe są: głowa, przednia część szyi, skrzydła, dolna część piersi i plecy. U siodłatych kolorowe są tarcze skrzydeł, białe zaś są od 8 do 14 zewnętrznych lotek, lub wszystkie lotki I i II rzędu, dopuszcza się białe pióra w okolicy łokci.

Duże wady: Słaby i wysoko usytuowany korpus; za długa i smukła szyja; za długa figura, odkryte plecy, szablowate lotki, wąska lub silnie wysklepiona głowa, wąska, krzywa, niepełna lub za głęboko osadzona korona, bardzo wyraźne rozet; stercząca lub wiszący goździk, ograniczający widoczność; upierzone nogi, zbyt luźne upierzenie koronki i tylnej części szyi, duże błędy w kolorze i rysunku, jak również inny kolor pleców u gołębi jednobarwnych (Nie dotyczy żółtopłowych z jasnymi głowami).

Dane do oceny: Wygląd ogólny – kształt – sylwetka – postawa – koronka i goździk – kolor i rysunek.

Obrączka
numer 8
VI – 2007

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot harzburski (EE 506)

N: Harzburger Trommeltaube, F: Tambour de Harzburg, A: Harzburg Trumpeter

Pochodzenie: Wyhodowany około 1970 roku w mieście Bad Harzburg (Niemcy) z turkotów niemieckich jednoczubyh i turkotów drezdeńskich.

Charakterystyka ogólna: Krępy z mocno upierzonymi łapciami turkot jednoczuby i z białymi tarczami.

Głowa mocna, goździk bogato upierzony o kształcie owalnym, możliwie ze wszystkich stron zamknięty, przykrywający woskówki dziobowe, z wystarczającą podbudową, zapewniającą dobrą widoczność.

Oczy koloru pomarańczowego.
Brwi wąskie, koloru bladocielistego.

Dziób średniej długości, koloru cielistego; u czerwonych dopuszcza się małą muszkę na końcu dzioba.

Szyja pełna z wysuniętą piersią, podgardle

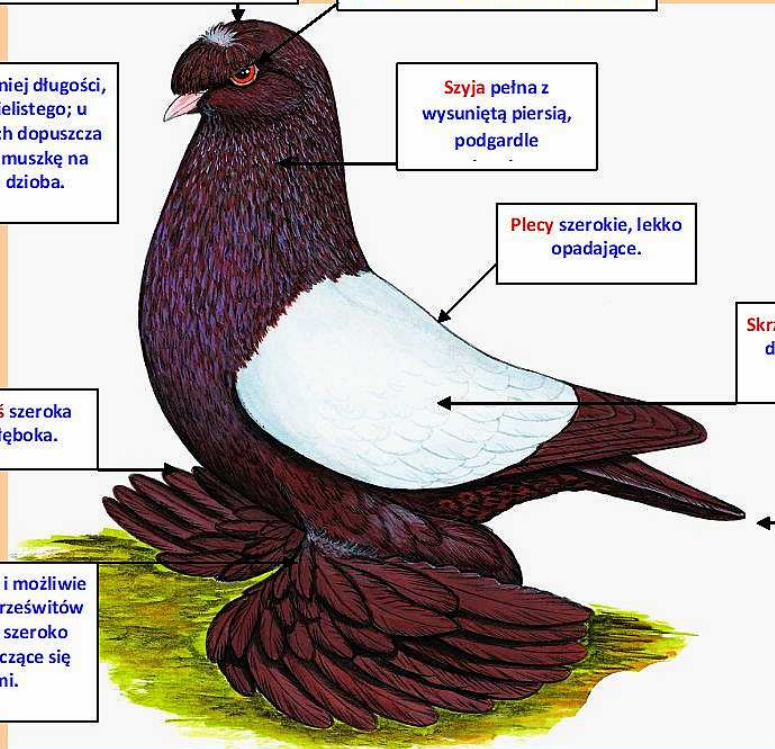
Plecy szerokie, lekko opadające.

Skrzydła mocne i szerokie, dobrze przykrywające plecy.

Pierś szeroka i głęboka.

Ogon średniej długości z szerokimi sterówkami.

Nogi krótkie, o gęstych i możliwie długich łapciach, bez prześwitów (luk), upierzenie nóg szeroko odstające na boki i łączące się z sępiami piórami.

Upierzenie: sprężyste.

Rodzaje kolorów: Czerwony, żółty.

Kolory i rysunek: Tarcze skrzydeł są białe, wraz z lotkami II rzędu, przynajmniej od III lotki tego rzędu. Pozostałe upierzenie jest kolorowe. Dopuszczalne nie za długie białe plecy.

Duże wady:

Słaby, zbyt wysoko ustawione korpus, pochylony, podzielony, ubogi w pióra lub sterczący goździk, obwisły, ograniczający widoczność goździk, nieodpowiednio zakryte plecy, luźne upierzenie, za krótkie lub prześwitujące łapcie, niebieski odcień w barwie upierzenia, białe lotki I rzędu, nieczysta lub zbyt krótka biała tarcza skrzydeł (dużo kolorowych piór na tarczach skrzydeł), biały kolor upierzenia na głowie, dolnej części ciała i w łapciach.

Dane do oceny:

Wygląd ogólny – kształt – postawa – kolor i rysunek – goździk – upierzenie nóg – kolor oczu i dzioba.

Obrączka
numer 12
VI – 2002

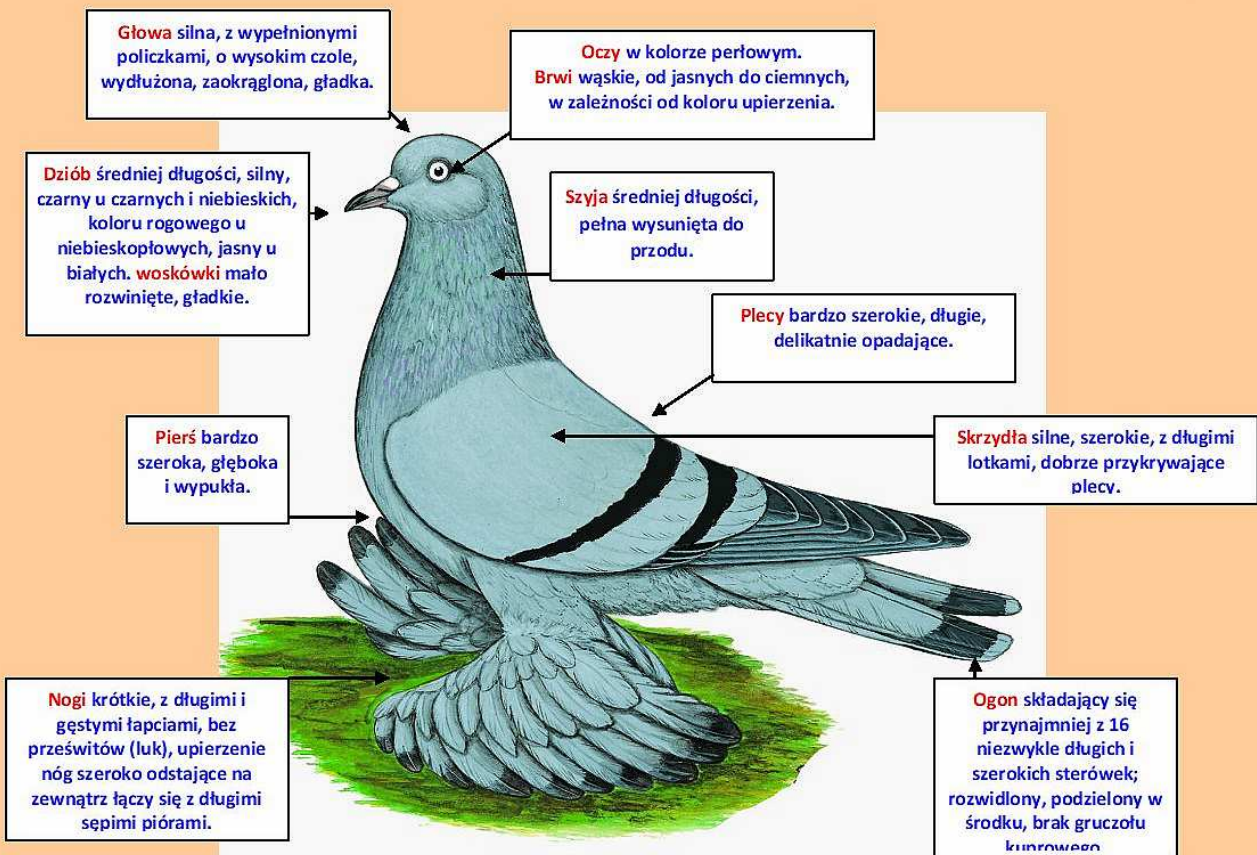
Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot niemiecki z rozwidlonym ogonem (EE 509)

N: Deutsche Gabelschwanz Trommeltaube, F: Tambour Allemand à queue fourchue, A: German Forktail Trumpeter

Pochodzenie: Od długiego czasu hodowany w Saksonii i Turyngii (Niemcy).

Charakterystyka ogólna: Silny, długi, głęboko osadzony gołąb z prawie poziomą postawą, z łapcami, szerokim upierzeniem, rozwidlonym ogonem, gładkogłowy.

Upierzenie: długie, szerokie, napięte.

Rodzaje kolorów: Biały, czarny, niebieski z czarnymi lub białymi pasami, niebieski grochowy, niebieskoplewowy z ciemnymi lub białymi pasami, niebieskoplewowy grochowy, jasniebieski z białymi pasami.

Kolory i rysunek: Wszystkie kolory nasyczone i czyste. Niebieskie i płowe nieokopcone lub zachmurzone. Pasy czyste, nie za szerokie i nie mogą się łączyć. Grochowe z możliwie proporcjonalnym i równomiernym rysunkiem na skrzydłach. Jasniebieskie bez ciemnego obrzeżenia pasów od strony ogona, z jasnymi lotkami i ogonem.

Duże wady:

Wąska, słaba lub krótka budowa, zbyt wyprostowana postawa, zbyt wysoka sylwetka, dużo czerwieni w tęczówkach; grube lub czerwone brwi, wadliwe rozwidlenie ogona, mniej niż 16 sterówek w ogonie, obecność gruczołu kuprowego, za krótkie lub prześwitujące upierzenie nóg, wadliwe upierzenie pomiędzy palcami, słabo zakryte plecy, bardzo luźne upierzenie, mało wyraźny kolor i rysunek, pierś w kolorze ochry lub białe plecy u gołębi koloru niebieskiego.

Dane do oceny:

Wgląd ogólny – budowa ciała – wielkość – postawa – kształt ogona – upierzenie nóg – kolor oczu – kolor upierzenia.

Obrączka
numer 12
VI – 2002

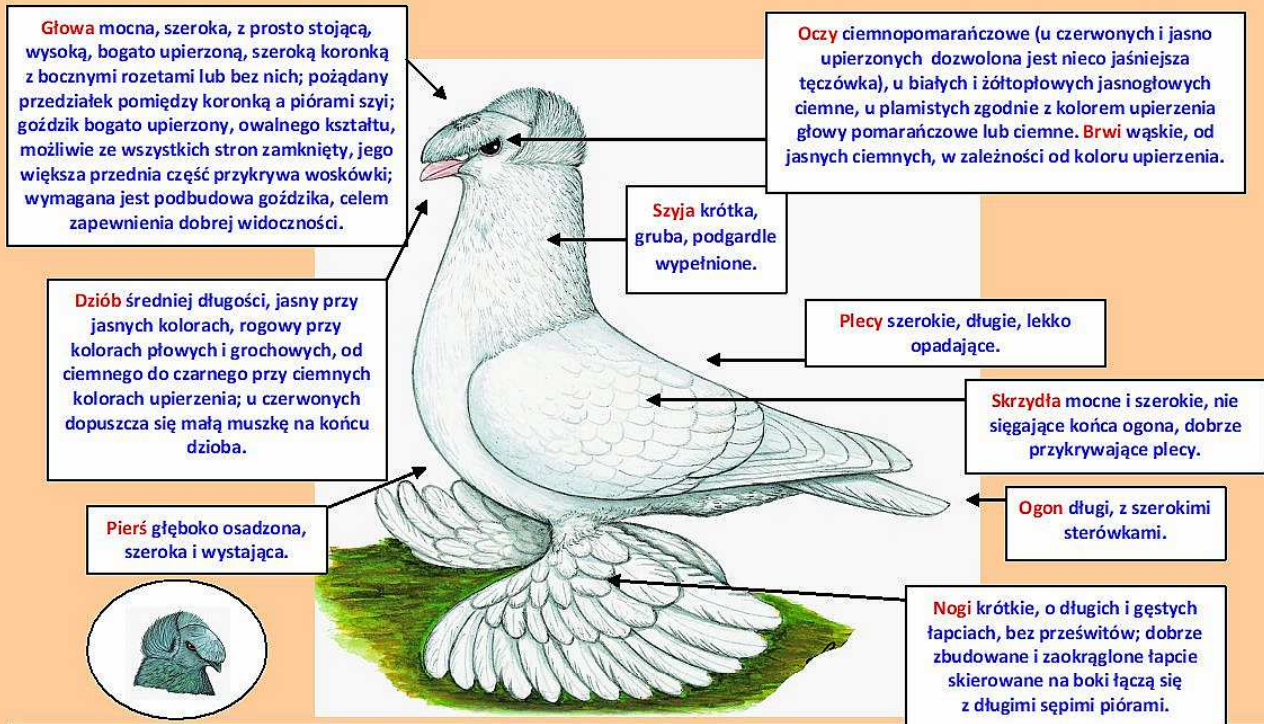
Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot niemiecki dwuczuby (EE 502)

N: Deutsche Doppelkuppige Trommeltaube, F: Tambour Allemand à coquille et visièrre, A: German Double Crested Trumpeter

Pochodzenie: Wyhodowany w Niemczech z turkotów rosyjskich.

Charakterystyka ogólna: Duży, silny, bogato upierzony gołąb, z prawie poziomą postawą, wyraźną strukturą upierzenia głowy, mocnym upierzeniem nóg i tak swobodną sylwetką, że dobrze zbudowane łapcie i sępie pióra są widoczne.

Upierzenie: obfite, szerokie, napięte, przylegające.

Rodzaje kolorów: Biały, czarny, andaluzyjski, czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami lub bez, niebieski grochowy, niebieski oszroniony z czarnymi pasami, niebieskopłowy z ciemnymi pasami lub bez, niebieskopłowy grochowy, skowronkowy, czerwonopłowy, żółtopłowy, żółtopłowy jasnogłowy, czerwonopłowy grochowy, żółtopłowy grochowy, pstrogłowy w kolorze czarnym z różami na skrzydłach lub bez, tygrysi i plamisty w kolorze czarnym, czerwonym, żółtym i niebieskim; białopasiaste i biało łuskowate w kolorze czarnym, niebieskim, niebieskopłowym, czerwonym i żółtym.

Kolory i rysunek: Kolory nasycone i błyszczące (u gołębi czarnych z zielonym połyskiem), andaluzyjskie mają czarnoniebieską głowę, szyję, pierś i brzuch, jak również lotki i ogon, lecz w nieco jaśniejszym kolorze, każde pióro na jaśniejszych tarczach skrzydeł ma czarne oblamowanie, niewielka ilość rdzawego koloru jest dopuszczalna. Niebieskie i płowe czyste, nieokopcone i zachmurzone; pasy czyste, nie za szerokie, nie łączące się za sobą i nie zachodzące na siebie. Grochowe z możliwie równomiernym i wyraźnym rysunkiem grochowym na skrzydłach, dozwolony rysunek na plecach i udach. Niebieskopłowe i niebieskopłowe grochowe bez koloru ochry na piersi, skowronkowe z piersią w kolorze ochry; niebieskie oszronione posiadają na całym ciele delikatny kolor niebieskoszary, jakby pokryty lekką pleśnią, pasy na skrzydłach i pas w ogonie czarne, lotki w miarę możliwości ciemne. Czerwonopłowe, żółtopłowe, jak również grochowe w tych kolorach, z kolorową głową i z pomarańczowymi oczami, również lotki, ogon i łapcie muszą być słabo zabarwione. Żółto-płowe jasnogłowe mają lśniący żółtopłowy kolor szyi, górnej części piersi, pasów i rysunek grochowości. W kolorze kości sionowej są tarcze skrzydeł, dolna część piersi i brzucha. Kolor ogona jest bardzo jasny (samiec) do lekkiego koloru kości sionowej (samica). U samicy dopuszczalna jest widoczna pigmentacja na dolnej części ogona, jak również lekko szary odcień na dolnej części brzucha. Zewnętrzne, widoczne lotki I rzędu, jak również łapcie są białe. Głowa jest biała bez kolorowego czoła. Pstrogłowe mają błyszczący kolor czarny, upierzenie głowy przeplatane białymi piórami, jeśli występuje z różą, to muszą posiadać kilka pojedynczych (5-10) białych piórek na skrzydłach w okolicy łokcia. Tygrysi mają lotki, ogon, brzuch i łapcie w kolorze, pozostałe upierzenie jest równomiernie białe i kolorowe. Plamiste na białym tle podstawowym mają możliwie równomiernie rozproszony (bez dużych plam) barwny rysunek. Gołębie, które mają tylko kilka białych, względnie kolorowych piórek, nie są uważane ani za tygrysi ani za plamiste. Białopasiaste i białołuskowate mają trochę mniejsze i krótsze pióra; wymagają bardziej wyrozumiałej oceny, białe pasy i łuski u niebieskich i niebiesko-płowych z możliwie wąskim czarnym obrzeżem.

Duże wady: Słaba, wąska budowa ciała, zbyt wyprostowana postawa, za wysoka sylwetka, krzywy, rozdzielony, zbyt krótki lub słabo upierzony goździk, ograniczający widoczność, obwisły, sterczący goździk; zbyt wąska, krzywa, za głęboko osadzona lub niepełna korona, za krótkie łapcie lub braki (luki) w ich upierzeniu, wadliwe upierzenie pomiędzy palcami, szablowate lotki, odkryte płaty, bardzo luźne upierzenie, czerwone brwi, matowy kolor, niebieski nalot u czarnych, czerwonych i żółtych, białe płaty u gołębi w kolorze niebieskim, sitowatość w lotkach, ogonie i łapciach, wadliwy rysunek na skrzydłach lub pasach, u żółtopłowych jasnogłowych biały śliniaczek, pokazujący się trzeci pas, zachmurzone tarcze skrzydeł, silnie niebieski odcień na piersi i brzuchu, szczególnie u samców. U pstrogłowych, tygrysi i plamistych bardzo nieregularny rysunek.

Dane do oceny: Wygląd ogólny – budowa ciała – postawa – sylwetka – struktura upierzenia głowy – upierzenie nóg – kolor i rysunek – kolor oczu – kolor dzioba.

Obrączka
numer 12
VI – 20

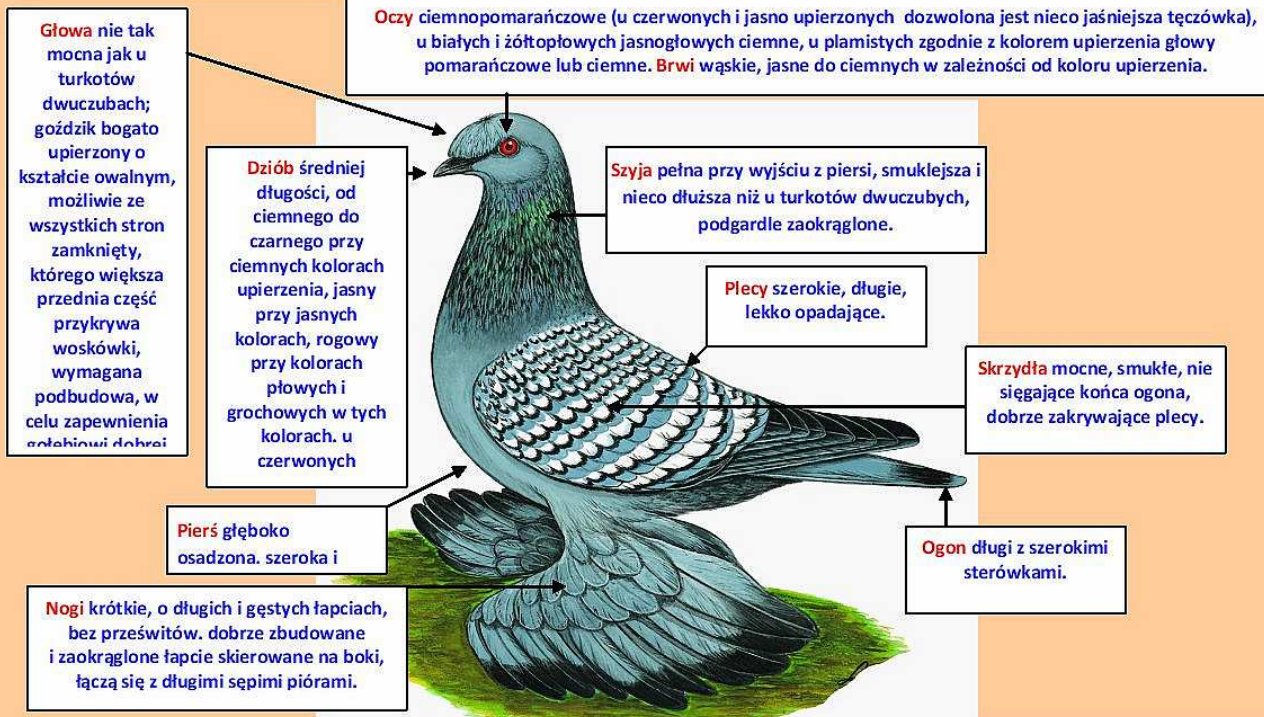
Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot niemiecki jednoczubny (EE 503)

N: Deutsche Schnabelkuppige Trommelt, F: Tambour Allemand à simple visière, A: German Beak Crested Trumpeter

Pochodzenie: Saksonia i Turyngia (Niemcy). Powstał z turkotów niemieckich dwuczubych i gołębi barwnych typu polnego.

Charakterystyka ogólna: Mocny gołąb z prawie poziomą postawą, wyraźnym goździkiem, silnym upierzeniem nóg i tak swobodną sylwetką, że dobrze wykształcone łapcie i sępie pióra są widoczne. Szyję ma cieńszą i dłuższą niż turkot niemiecki dwuczuby.

Upierzenie: dobrze rozwinięte, szerokie, napięte, przylegające.

Rodzaje kolorów: Biały, czarny, czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami lub bez pasów, niebieskopłowy z ciemnymi pasami lub bez pasów, grochowe w kolorze niebieskim, niebieskopłowym; skowronkowym, czerwono-płowym, żółtopłowym i żółtopłowym jasnogłowym; czerwono-płowy, żółto-płowy, żółto-płowy jasnogłowy z pasami i bez pasów; pstrogłowe w kolorze czarnym z różą na skrzydłach lub bez; plamiste w kolorze niebieskim z czarnymi pasami, niebieskopłowy oszroniony z ciemnymi pasami; tygrysie i plamiste w kolorze czarnym, czerwonym, żółtym i niebieskim; białopasiaste i białołuskowane w kolorze czarnym, niebieskim, niebieskopłowym, czerwonym i żółtym.

Kolory i rysunek: Kolory nasycone i błyszczące (u gołębi czarnych z zielonym połyskiem), niebieskie i płowe czyste, nieokopcone i zachmurzone; pasy czyste, nie za szerokie, nie łączące się z sobą i nie zachodzące na siebie. Grochowe z możliwie równomiernym i wyraźnym rysunkiem na skrzydłach, dozwolony rysunek na plecach i podudziach. Niebiesko-płowe i niebieskopłowe grochowe bez piersi w kolorze ochry, skowronkowe z piersią w kolorze ochry; czerwono-płowe, żółtopłowe, jak również grochowe w tych samych kolorach z głową w kolorze (i pomarańczowymi oczami), lotki, ogon i łapcie muszą być słabo zabarwione. Żółtopłowe jasnogłowe mają lśniący żółtopłowy kolor szyi, górnej części piersi, pasów i rysunek grochowatości. W kolorze kości słoniowej są tarcze skrzydeł, dolna część piersi i brzucha. Kolor ogona jest bardzo jasny (samiec) do lekkiego koloru kości słoniowej (samica). U samicy dopuszczalna jest widoczna pigmentacja na dolnej części ogona, jak również lekko szary odcień na dolnej części brzucha. Zewnętrzne, widoczne lotki i rzędu, jak również łapcie są białe. Głowa jest biała bez kolorowego czółka. Pstrogłowe mają błyszczący kolor czarny, upierzenie głowy przeplatane białymi piórami, jeśli występuje z różą, czyli w okolicy ramion od 5 do 10 pojedynczych białych piórek. Niebieskie i niebieskopłowe oszronione z równomiernym kolorem podstawowym i delikatną mieszaniną przyciemnionych piór z jaśniejszą lamówką, które tworzą szymłowość. Tygrysie mają lotki, ogon, brzuch i łapcie w kolorze, pozostałe upierzenie jest równomiernie kolorowe i białe. Plamiste na białym tle podstawowym mają możliwie równomiernie rozłożony (bez większych plam) barwny rysunek. Gołębie, które mają tylko kilka białych, względnie kolorowych piór, nie są uważane ani za tygrysie, ani za plamiste. Białopasiaste i białołuskowane mają trochę mniejsze i krótsze pióra; wymagają bardziej wyrozumiałej oceny. Białe pasy i łuski u niebieskich i niebieskopłowych z możliwie wąskim czarnym obrzeżem.

Duże wady: Słaba, wąska budowa ciała, zbyt wyprostowana postawa, za wysoka sylwetka; pochylony, podzielony, za krótki lub ubogi w pióra goździk, ograniczający widoczność, wiszący lub sterczący; krótka, gruba szyja, zbyt krótkie lub prześwitujące upierzenie nóg. Wadliwe upierzenie pomiędzy palcami, szablówate lotki, odkryte płecy, bardzo luźne upierzenie, czerwone brwi, wadliwy kolor upierzenia, niebieski nalot u czarnych, czerwonych i żółtych, białe płecy u gołębi w kolorze niebieskim, sitowatość w lotkach, ogonie i łapciach, wadliwy rysunek na skrzydłach lub pasach, pokazujący się trzeci pas, u żółtopłowych jasnogłowych biały śliniaczek; zachmurzone tarcze skrzydeł, słaby kolor górnej części szyi, silnie niebieski odcień na piersi i brzuchu, szczególnie u samców. U pstrogłowych, tygrysi i plamistych bardzo nieregularny rysunek.

Dane do oceny: Wygląd ogólny – budowa ciała – postawa – sylwetka – goździk – upierzenie nóg – kolor i rysunek – kolor oczu i kolor dzioba.

Obrączka
numer 12
VI – 2015

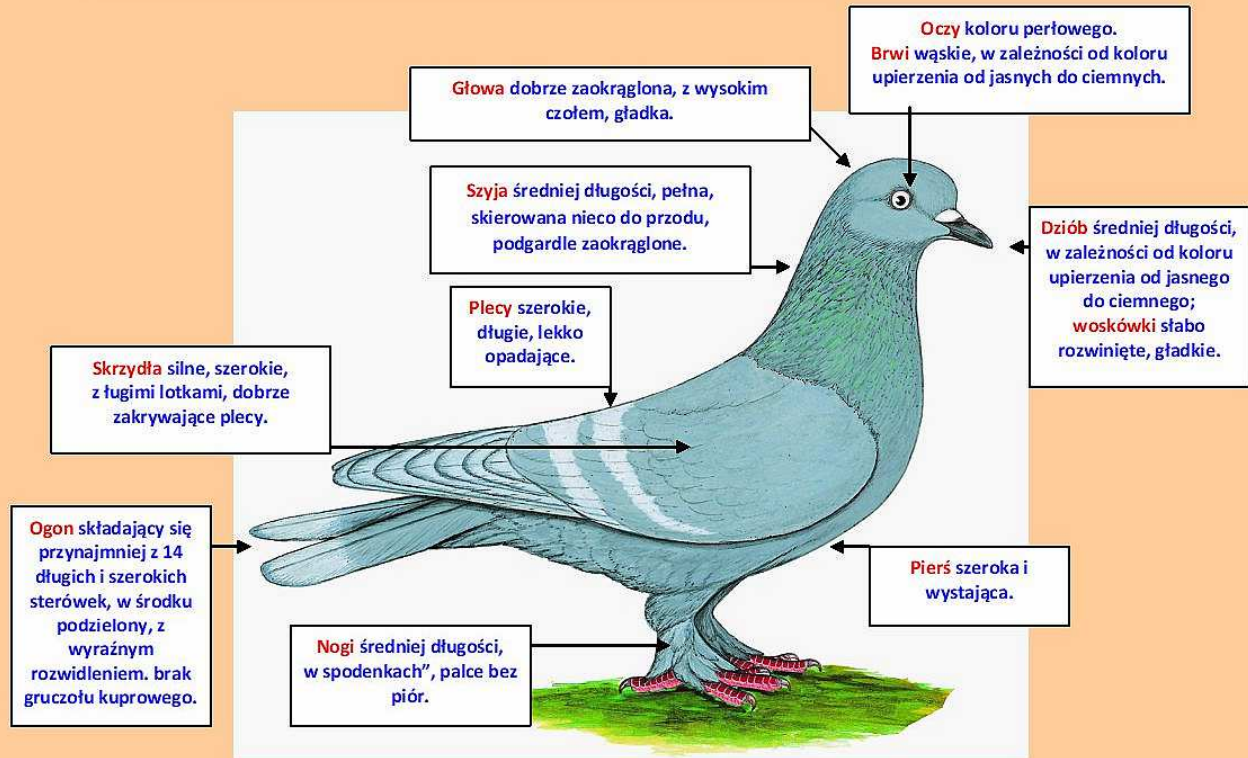
Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot szmelneński (EE 511)

N: Schmöllner Trommeltaube, F: Tambour de Schmölln, A: Schmolln Trumpeter

Pochodzenie: Saksonia i Turynia, okolice Schmölln i Altenburga (Niemcy).

Charakterystyka ogólna: Silny, długi, średnio wysoki gołąb, z prawie poziomą postawą, z rozwidlonym ogonem, w „spodenkach”, gładkogłowy, bardzo dobrze turkoczący.

Upierzenie: szerokie, sprężyste, długie.

Rodzaje kolorów: Biały, czarny, czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami lub bez pasów, niebieski z białymi pasami, niebieskopłowy ciemnymi pasami lub bez pasów, czerwonopłowy, żółtopłowy jasnogłowy, jasniebieski z białymi pasami, niebieski grochowy, niebieskopłowy grochowy, czerwonopłowy grochowy, żółtopłowy grochowy, skowronkowy, pstrogłowy w kolorze czarnym; tygrysie i plamiste w kolorze czarnym, niebieskim, czerwonym i żółtym.

Kolory i rysunek: Wszystkie kolory nasycone i czyste. Niebieskie i płowe nieokopcone lub mętne. Pasy czyste, nie za szerokie, bez przerwy, możliwie nie łączące się. Grochowe z możliwie proporcjonalną i równomierną grochowością. Niebieskie z białymi pasami, z wąską czarną obrzeżem od strony ogona. Jasniebieskie bez czarnego obrzeżenia i jasnym nalotem na lotkach i sterówkach. Skowronkowe z piersią w kolorze ochry. Żółtopłowe jasnogłowe z żółtym kolorem szyi, piersi i pasów, jak również równomiernie od jasnego do jasnożółtego kolor głowy. U samic dopuszczalny jest lekko szary odcień upierzenia piersi i brzucha. Czerwonopłowe analogicznie jak żółtopłowe. Pstrogłowe mają barwne upierzenie głowy, przeplatane białymi piórami, różę na skrzydłach, składającą się z 5–10 białych piórek w okolicach przegubu skrzydła. Tygrysie mają jednolicie kolorowe lotki i ogon, pozostałe upierzenie jest z białym i kolorowym równomiernym rysunkiem. Plamiste mają podstawowe upierzenie białe z równomiernie rozmieszczonymi kolorowymi piórami, tworzącymi niewielkie plamy, ogon i lotki mogą być całkowicie białe.

Duże wady:

Wąska, słaba lub krótka budowa, za wysoka lub za głęboka postawa, dużo czerwieni w tęczęwce, grube lub czerwone brwi, wadliwe rozwidlenie ogona, mniej niż 14 sterówek w ogonie, obecność gruczołu kuprowego, pończoszki, upierzone palce, słabo zakryte plecy, bardzo luźne upierzenie, duże błędy w kolorze i rysunku, pierś w kolorze ochry (z wyjątkiem skowronkowych) i białe plecy u niebieskich.

Dane do oceny:

Wygląd ogólny – budowa ciała – postawa – sylwetka – kształt ogona – spodenki – kolor oczu – kolor upierzenia.

Obrączka
numer 9
V – 20

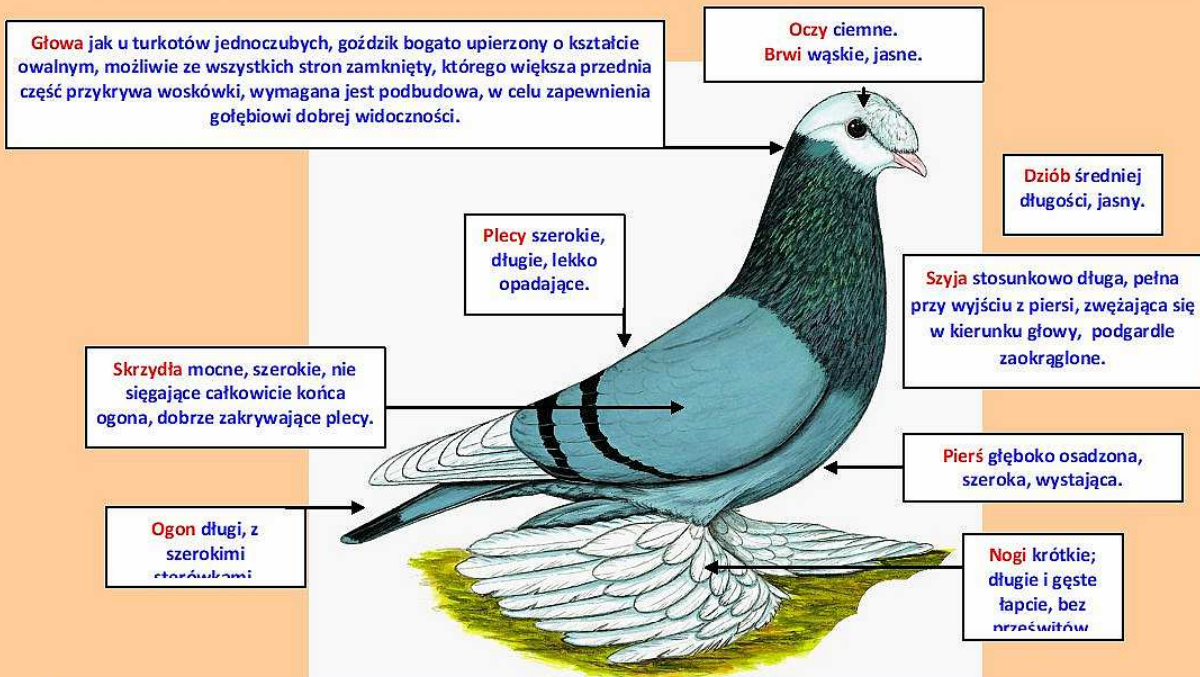
Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU

Turkot vogtlandzki (EE 507)

N: Vogtländer Weisskopf Trommeltaube, F: Tambour de Vogtland, A: Vogtland Whitehead Trumpeter

Pochodzenie: Wyhodowany w południowozachodniej Saksonii, w obrębie pasma górskiego Vogtland (Niemcy). Powstał z turkotów jednoczubych i gołębi barwnych o rysunku mnisim.

Charakterystyka ogólna: Silny gołąb z prawie poziomą postawą, z wyraźnym goździkiem, silnym upierzeniem, nóg i z tak swobodną sylwetką, że dobrze wykształcone łapcie i sępie pióra są widoczne. Budowa szyi jak u turkota niemieckiego jednoczubego.

Upierzenie: dobrze rozwinięte, szerokie, napięte, przylegające.

Rodzaje kolorów: Czarny, czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami, niebieski bez pasów, niebieskopłowy z ciemnymi pasami, niebieskopłowy bez pasów, niebieski grochowy, niebieskopłowy grochowy, czerwonopłowy, czerwonopłowy grochowy, żółtopłowy grochowy, żółtopłowy jasnogłowy, mączny bez pasów, mączny z ciemnymi pasami, skowronkowy.

Kolory i rysunek: Wszystkie kolory czyste. Czarny błyszczący, czerwony i żółty możliwie równomierne; niebieskie, płowe i żółtopłowe jasnogłowe z możliwie czystymi tarczami skrzydeł, u czerwono-płowych i żółtopłowych jasnogłowych dopuszczalny nieco zachmurzony kolor. Czerwonopłowe i żółtopłowe jasnogłowe mają czerwony, względnie żółty kolor szyi, piersi i pasów, jak również jaśniejsze, względnie w kolorze kości stoniowej plecy i brzuch. U samicy dopuszczalny jest szary odcień na piersi i brzuchu. Mączne i skowronkowe posiadają pierś w kolorze ochry. Gołębie w kolorze czarnym i niebieskim powinny być dobrze wybarwione. Gołębie w pozostałych kolorach posiadają mniej lub więcej wybarwiony ogon i klin. Poza czarnymi, wszystkie pozostałe kolory mają pas na ogonie, który u niebieskich i pochodnych od niebieskiego jest czarny względnie ciemny, natomiast u pozostałych kolorów jasny do białego. Pasy na skrzydłach czyste, nie za szerokie, nie łączące się z sobą i zachodzące na siebie. Grochowe z możliwie równomiernym i wyraźnym rysunkiem na skrzydłach. Białe są: głowa do około 0,5 cm poniżej oczu, na wysokości ucha wymagany jest mały barwny naciek skierowany w jego kierunku, 6-10 lotek i łapcie. Pozostałe upierzenie jest w kolorze, dopuszczalne jest nieco białych piór w upierzeniu brzucha i okolicy odbytu.

Duże wady:

Słaba budowa, zbyt wyprostowana postawa, za wysoka sylwetka, za gruba, krótka szyja, pochylony, za krótki, podzielony lub ubogi w pióra goździk, ograniczający widoczność, wiszący lub sterzący goździk, czerwone brwi, odkryte plecy, luźne upierzenie, zbyt krótkie lub prześwitujące upierzenie nóg, wadliwe upierzenie pomiędzy palcami, plamy na dziobie, duże błędy w kolorze, pasach lub grochowości, słaby rysunek głowy, mniej niż 6 i więcej niż 10 białych lotek, więcej niż 3 białe lotki różnicy, białe pióra w ogonie, zwracające uwagę białe plecy lub brzuch, brak pasa na ogonie u niebieskich, pokazujący się trzeci pas, silny niebieski odcień na piersi i brzuchu u żółto-płowych jasnogłowych, szczególnie u samców.

Dane do oceny:

Wygląd ogólny – budowa ciała – postawa – sylwetka – goździk – upierzenie nóg – rysunek i kolor – kolor oczu i kolor dzioba.

Obrączka
numer 12
VI – 2017

Rys. Jean-Louis Friendel
Grafika: MU